

Dragi učenci 4. A!

Pošiljam vam gradivo za **sredo, 8. 4. 2020.**

Vaša učiteljica Mihaela

slovenščina	DZ 2. del str. 55, 56, 57 Domače branje (7. del)
matematika	Utrjevanje merskih enot za čas Glej naloge spodaj
Naravoslovje in tehnika	Analiza preverjanja znanja Obvezno sporočite rezultat!
angleščina	Glej navodilo učiteljice Mojce
šport	Glej navodila učiteljice Damjane

SLOVENŠČINA: K petelinu in h kokoši

Ob reševanju nalog boste spoznali pred katerimi besedami pišemo predloga K in H. Med reševanjem bodite pozorni na branje – k in h izgovarjajte skupaj z naslednjo besedo.

Veselo na delo!

1. Preberite pravilo v nalogi 3, nato na strani 55 rešite nalogo 10. *Ponovili boste prejšnjo snov.*
2. Na strani 55, 56 in 57 rešite vse naloge. **Pišite lepo** s pisanimi črkami.
3. V zvezek za slovenščino prepisite pravilo.

Predlog K in H

Pred besedami, ki se začnejo na črko k ali g, stoji H.

Pred vsemi drugimi črkami pa stoji K.

Rešitve preverite s pomočjo e-gradiv.

MATEMATIKA:

Rešitve včerajšnjih nalog

1. Količine uredi po velikosti.

8 hl	34 l	18 l	82 cl		
6 hl	5 hl 15 l	5 hl 8 l	5 hl 6 l	4 hl	6 l

3 l 2 dℓ	3 l 5 dℓ	3 l 7 dℓ	3 l 8 dℓ	3 l 9 dℓ	
3dℓ 5cℓ	5dℓ 3cℓ	5dℓ 9cℓ	9dℓ 5cℓ	1l 5dℓ	6l 5dℓ

2.)

=	<
<	=
>	>
<	>
<	=
<	>

3.) VODA: $5 \cdot 3l = 15 l$

SKUPAJ: $3l + 15l = 18 l$

ODGOVOR: **Pripravili so 18l soka.**

4) $5hl\ 50l - 1hl\ 12l = 550l - 112l = 438l$

ODGOVOR: **Iztočili so 438l (4hl 38l) kisa.**

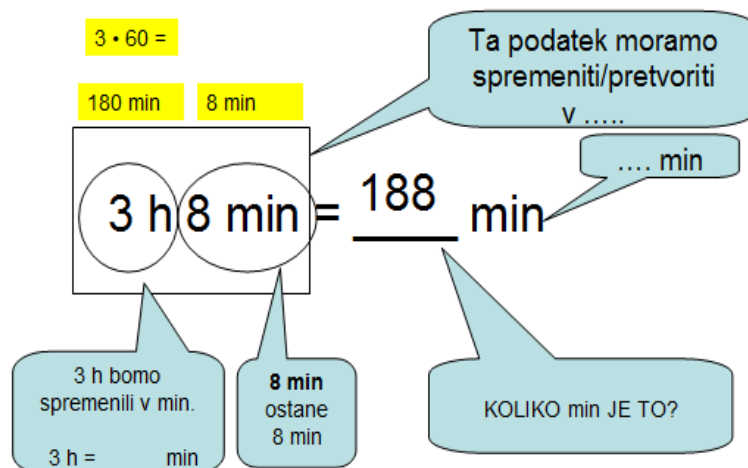
5. Podatki za kmete:

210 l (2hl 10l)	105l (1hl 5l)	420l (4hl 20l)	315l (3hl 15l)	360l (3hl 60l)
-----------------	---------------	----------------	----------------	----------------

Skupaj (vsota števil): **V predelavo so pripeljali 1410l (14hl 10l) mleka.**

UTRJEVANJE ZNANJA MERJENJE ČASA

Spodnja preglednica naj vam bo v pomoč pri delu.

1. Pretvori v zahtevano mersko enoto.

$3 \text{ min} = \underline{\quad\quad} \text{ s}$

$92 \text{ s} = \underline{\quad} \text{ min } \underline{\quad} \text{ s}$

$180 \text{ min} = \underline{\quad\quad} \text{ h}$

$8 \text{ min} = \underline{\quad\quad} \text{ s}$

$120 \text{ s} = \underline{\quad} \text{ min } \underline{\quad} \text{ s}$

$4 \text{ h} = \underline{\quad\quad} \text{ min}$

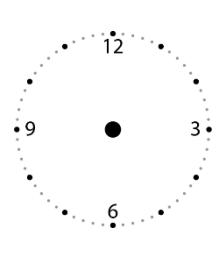
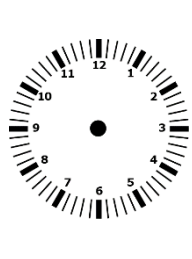
$10 \text{ min} = \underline{\quad\quad} \text{ s}$

$1 \text{ min } 25 \text{ s} = \underline{\quad\quad} \text{ s}$

$1 \text{ h } 40 \text{ min} = \underline{\quad\quad} \text{ min}$

2. Dopolnite preglednico tako, da bosta slika in zapis usklajena. Ur ni potrebno prisoovati.

Izpišite samo čas.

				
dopoldan			8.20	
popoldan				19.35

3. Rešite besedilne naloge. V zvezek zapišite le račun in odgovor.

a) Metka dnevno spi 10 ur. Kdaj mora iti spat, če se zbuja ob 7.00?

b) Metkin oče dnevno spi 8 ur. Kdaj se bo zbujal, če hodi spat ob 22.45?

c) **Opomba: Učenci, ki obiskujejo PUT, te naloge na rabijo reševati.**

Ko gre Zala z družino na sprehod, v eni uri prehodijo 4 kilometre.

Koliko km so prehodili v soboto dopoldan, če so hodili 3 ure?

Koliko km so prehodili v nedeljo, če so hodili od 10.00 do 12.30?

NARAVOSLOVJE IN TEHNIKA: Rešitve preverjanja znanja

Učenci. Preglejte svoja preverjanja znanja. Vsak pravilen odgovor je vreden 1 točko. Na koncu preštejte število točk (nalogo 2 pri tem izpustite) in mi na elektronski naslov sporočite rezultat (___/34).

1. Poimenuj organe označene s črkami.

A: usta

C: želodec

D: tanko črevo

B: požiralnik

Č: debelo črevo

2. Razloži, kako hrana, ki jo zaužijemo, pride do vseh organov v našem telesu.

Hrana se v tankem črevesu dokončno razgradi. Stene tankega črevesa so obdane z žilami. Hranilne snovi tako preidejo v kri in kri jih prenaša po celem telesu.

3. Poimenuj stalne zobe na sliki.

A: sekalca

C: ličnika

D: modrostni zob

B: podočnik

Č: kočniki

4. Dopolni.

206 kosti; **okostje/skelet**; gibljivo v sklepih; (3) **držijo telo pokonci, omogočajo gibanje, varujejo notranje organe**; je **skeletna mišica/prečno-progasta**.

5. Živali dihajo na različne načine. Ustrezno dopolni razpredelnico.

žival	KONJ	riba	deževnik	ŽUŽELKE	ŽABA
dih s/z	pljuča	ŠKRGE	KOŽA	cevke	koža, škrge, pljuča

6. Na prazne črtice vpiši manjkajoče besede. Pomagaj si z naslednjimi izrazi (posamezen izraz lahko uporabiš večkrat).

rečemo **žile**; prenaša **hranilne snovi in kisik**; odnaša pa **ogljikov dioksid**; iz srca potuje kri po **odvodnicah ali arterijah**, v srce potuje kri po **dovodnicah ali venah**.

7. Obkroži črko pred pravilnim odgovorom.

Zunanje uho je sestavljeno iz:

b) **uhlja, sluhovoda in bobniča**.

Obarvani del očesa, ki obdaja

zenico je:

c) **šarenica**

Odrasel človek ima:

b) **5 - 6 litrov krvi**.

S konico jezika zaznamo

okus po:

a) **sladkem**.

ANGLEŠČINA

Hello, dear pupils. How are you today?

1. Najprej rešitve težkih računov prejšnje ure.

Rešitve: a) nineteen b) sixteen c) eighteen d) fifteen e) seventeen f) twelve

2. Danes se boš naučil/a nekaj novih besed za sadje in zelenjavo. Saj veš, da je oboje zelo pomembno za zdravje.

Odpri učbenik na strani 54 in zvezek, ter napiši naslov in prepisi tabelsko sliko. Natančno prepisuj besede. Piši čitljivo.

FRUIT AND VEGETABLES

vegetables – zelenjava

broccoli – brokoli

onion – čebula

green beans – zeleni fižol

potato – krompir

mushroom – goba

corn – koruza

pepper – paprika

Ednina: onion množina: onions

fruit – sadje

peach – breskev

pear – hruška

coconut – kokos

tomato – paradižnik

orange – pomaranča

pineapple – ananas

strawberry - jagoda

Pazi: potato – potatoes, peach –peaches, tomato - tomatoes strawberry - strawberries

Sadje in zelenjavo si zapisal/a v ednini. Množino pa tvoriš tako, da besedi dodaš –s, kajne? Zapomni si tudi izjeme.

Ali si vedel/a, da paradižnik sodi med sadje?

3. Odpri delovni zvezek na strani 54 in reši 1. nalogo. V besednem kvadratu poišči različno sadje in zelenjavo, išči navpično ali vodoravno. Pomagaj si z zapisom v zvezku.

4. V zvezek nariši svoje najljubše sadje in zelenjavo. Vsaj en primer. In pri mami preveri, če ima tvoje najljubše sadje ali zelenjavo doma in si privošči vitaminski obrok. Vesela bom, če mi boš sporočil/a, kaj si pojedel/pojedla, na moj elektronski naslov.

ŠPORT

Začeli smo že četrti teden domačega učenja in dela. Tvoja naloga pri športu bo v tem tednu naslednja:

- Pripravi si športni zvezek (doma sestavi nekaj listov ali poišči star še ne povsem porabljen zvezek) noter napiši iz vsake ure pouka nekaj vsebine, da si boš lažje zapomnil vsebino, ki smo jo do sedaj predelali.
- Utruj in vadi vaje za ŠVK, zapiši si dosežke; povadite skupaj z družinskimi člani.
- Vadi koordinacijo, moč in vzdržljivost ob posnetku kimboksa: Sporoči mi, kateri del posnetka vam je najtežji, katera vaja vam je bil všeč, kateri element ste najhitreje osvojili? Meni so bile težke vaje poskokov na sredini vadbe in v zadnji tretjini poskok z brcanjem, nisem bila tako hitra...pa tebi?

Vaja: <https://www.youtube.com/watch?v=EcqYeThduWk>

Pri tej vadbi ste že opazili, da leva plesalka dela v malo lažji obliki, zato tudi vi, kadar vam je težko, lahko naredite lažjo obliko ali pa celo le na mestu tečete, da si oddahnete. Poskusite to vadbo narediti večkrat v tednu. Tako si boste gibe naučili, s tem vam bo šla vadba hitreje in elemente boste lažje delali.

Praktične naloge prilagodite vašim delovnim pogojem – času in kraju. Lahko delate zunaj.

Pojdite tudi večkrat ven na kratek sprehod ali naredi krajši tek. Poišči raztezne vaje in joga vaje iz prejšnjih ur, ki jih tudi večkrat ponovi, da bo telo ostalo gibljivo (ne samo v prstkih, za zvezkom;))

8

Marjeta in Lukec sta z žalostnim srcem prišla v mesto. Mučilo ju je domotožje. Živ vrvež ulic in cest, avtomobili, vozovi in množica ljudi, vse to je zamamljalo le Lukca in škorca.

Klepec je oponašal vse glasove, ki jih je slišal. Pred postajo se je gruča ljudi nabrala okoli njega in Lukca.

Mati in Lukec sta sedla na vlak. Kovčka sta počivala na polici, cula pa je ležala pod klopjo. Lukec je sedel materi nasproti in držal tičnik na kolenih. Klepec se je bil naveličal vpitja, postal je otožen. . . Mimo oken so bežali brzojavni drogovi.

Popotniki so radovedno ogledovali škorca. Neki možiček z debelo glavo in rdečim nosom je iztegnil prst, da bi ga podražil.

»Bedak!« je poskočil Klepec in piknil v mrežo.

Možiček se je ustrašil in odmaknil prst. Ljudje so se zasmejali.

»Ali je kavka?« so vprašali.

»Ne. Škorec.«

»Aha, škorec! Kam ga nečeš? Domov?«

»Ne. V Ameriko.«

»V Ameriko greš?« so se začudili. »Sam?«

To je vprašal neki gospod, ki je Lukca z zanimanjem ogledoval od nog do glave.

»Z materjo greva,« je deček pokazal na Marjeto. Misel, da je med tistimi ljudmi najbrž edini, ki gre na tako dolgo pot, ga je delala malo ošabnega. »Ali greste tudi vi v Ameriko?« je vprašal.

Ne, gospod ni šel v Ameriko. V Ameriko se ne gre kar tako. Možiček, ki je hotel prej podražiti škorca, je pokazal nase.

»Jaz grem v Ameriko. V Argentino. In ti?«

»Tudi v Argentino.«

»Hopla!« se je možiček začudil. »V Buenos Aires?«

»Še dlje. V Paraná.«

»Do Buenos Airesa bomo skupaj potovali. Kako ti je ime?«

Lukcu ta človek ni bil nič kaj pogodu. Imel je rdeče obrobljene oči in modre žile na nosu. Pa nekam zaničljivo se je smejal.

»Lucec mi je ime. In vam?«

»Brontolon,« je odgovoril možiček.

Ime je bilo čudno. Ali je bilo možičku res tako ime ali se je samo šalil? Popotniki so se zasmeli. Lucec ni vedel, da beseda pomeni toliko kot »godrnjavec«, kar je zbudilo smeh.

»Čedna živalca,« je menil Brontolon, ki ni nehal opazovati škorca, oči pa so se mu svetile od poželenja. »In govoriti zna, kaj? Ali mi ga prodaš?«

»Ne.«

»Deset lir ti dam zanj,« je rekel možiček in potegnil denarnico iz žepa. »Kaj bo tebi? Saj si se ga že naveličal. Jaz ga bom šele naučil govoriti. Za družbo mi bo. Sam bom na tujem, ti imaš pa mater. Koliko zahtevaš zanj?«

»Nič.«

»Daj ga, če ti veliko ponudi,« je menila mati.

Lucec je molče odmajal z glavo.

»Pa ga imej,« je dejal Brontolon nekoliko užaljen. »Še poginil ti bo. In če bom le hotel, ga bom nazadnje tudi dobil.«

Lucec mu ni nič odgovoril. Kako misli Brontolon dobiti škorca? Zbal se je za Klepca in tičnik objel z obema rokama. Gledal je skozi okno. Medtem je bila nastala noč. »Paraná, Paraná!« so tolkla kolesa. . .

Vlak je privozil na veliko postajo. Marjeta in Lucec sta izstopila. Čez pol ure je odhajal vlak v Genovo. Pod veliko stekleno streho se je gnetla množica ljudi. Vsi so nestrpno čakali. Vlaki so venomer prihajali in odhajali. Izstopali in vstopali so vedno novi ljudje.

Brontolon, ki se je bil sprva izgubil v gneči, ju je kmalu iztaknil. Svoja kovčka je bil postavil na tla in jedel kruh s slanino.

»Do vlaka je še čas,« je momljal. »Jaz sem več takih stvari, le name se zanesita.«

Minute so tekle. Lukec je postal nemiren. Pogledal je na veliko uro na postaji. Preteklo je že pol ure, odkar so prišli. Pred njim je stal vlak, v katerega so se gnetli ljudje.

»Genova!« je zaklical železničarju, ki je prišel mimo.

»Tam,« je železničar pokazal vlak, ki je stal na drugem tiru. »Naglo! Vlak lahko vsak hip odpelje.«

»O, presneto!« je vzkliknil Brontolon, ki je svoja dva kovčka držal v rokah.

Marjeta ni nič razumela. Le to je vedela, da je treba strašno hiteti, sicer bodo zamudili vlak.

»Hitro, hitro!« je zaklicala Lukecu.

In že je tekla za možičkom. Lukec je pograbil kletko in materi stopal skoraj po petah.

Vlak je že zapiskal. Sprevodniki so zapoznele potnike naglo potisnili v vozove. Lukec se je ozrl. Brontolona ni bilo. V naglici je bil stopil v drug voz. Dečku se je od zadovoljstva raztegnil obraz. Njegova družba mu ni bila prijetna.

Z materjo sta poiskala oddelek voza, ki je bil skoraj prazen. Le ob oknu je sedel neki gospod in si glavo zavijal v zastor. Zdelo se je, da spi.

Marjeta je dala kovčka na polico in sedla k oknu. Sedel je tudi Lukec in kletko postavil poleg sebe. Vlak se je medtem že premaknil in tolkel čez tračnice. Mimo oken so bežale luči.

»Hvala bogu!« je vzdihnila mati in se ozrla. »Ali sva kaj pozabila? Kje je pa cula?«

Lukec je hotel pravkar ponosno reči: »Če bi mene ne bilo, bi zamudila vlak.« Materino vprašanje ga je nemilo zadelo. Ozrl se je tudi on. Saj res, kje je cula? Cule ni bilo.

»Saj. . . saj sem jo nesel,« je izjecljal.

A ni vedel natančno, če jo je res nesel. Le zdelo se mu je, da jo je imel v rokah. Da je nesel škorca, je dobro vedel. Saj je bil na klopi. Ne, na škorca bi ne bil pozabil.

»Izgubil si jo,« je mati sklenila roke. »Pozabil si jo.«

Da, najbrž jo je pustil na postaji. Toda Lukec tega še sam sebi ni mogel verjeti. Prepaden je iskal na policah in pod klopjo. Cule ni bilo.

»To je vse zaradi tistega tvojega škorca,« mu je očitala mati. Lukca je zapeklo. Škorec in zopet škorec.

Gospod, ki je spal z glavo v zastoru, se je zdramil. Imel je črne lase in kot pajek dolge noge. Mežikal je z očmi, poslušal in pozorno gledal.

»Ali je bila v culi kaka vrednost?« je vprašal slovenski.

Marjeta se je razveselila, da ima pred seboj domačega človeka. Ni se čutila več tako samotno med samimi tujimi ljudmi. Pol nejevolje ji je izginilo z obraza.

»Nekaj starih cunj,« je odgovorila. »Pa nekaj cvrtja in kruha.«

Gospod je menil, da se ne izplača vpraševati po culi. Bogve, če bi jo sploh našli. Kjer je veliko ljudi, se pozabljena stvar kaj rada prime dolgih prstov. Zgolj zamuda bi bila in sitnosti.

Vprašal je, kam se peljeta. Ko mu je Marjeta odgovorila, se je začudil.

»V Buenos Aires? Jaz pa v Rio de Janeiro. Skoraj vso pot se bomo skupaj vozili.«

Marjeta je odgovarjala na vprašanja in poslušala. Obraz ji je kar sijal. Tudi Lukec je bil zadovoljen. Cula je bila že na pol pozabljena. Na vprašanje je pritrdil, da nese škorca s seboj. Če zna govoriti? Seveda. Zdaj spi, a bo že pokazal, kaj zna.

»Moje ime je Slokar,« je povedal gospod. »Torej z Vipavskega sta? Tudi moj oče je bil Vipavec. V Braziliji imam brata in potujem k njemu za zaslužkom. Enkrat sem že bil tam, a sem se vrnil. V laške šole si hodil?« se je obrnil do Lukca. »Torej si Italijan?«

»Ne. Slovenec sem.«

Lukcu je bil Slokar všeč. Brontolon je govoril neko čudno mešanico, temu pa je beseda kar pela. Tudi se ni oziral po škorcju.

Slokar je odprl svoj kovček in jima ponudil kruha in sira.

»Vzemita!« je rekel. »Gotovo nimata s seboj nič prigrizka, ker sta izgubila culo.«

Lukec je bil od hipa do hipa bolj molčeč. Glava mu je lezla na prsi. Govorjenje mu je rahlo, vedno rahleje prihajalo na uho. Slednjič je legel po klopi in trdno zaspal. Sanjal je o izgubljeni culi, iz katere se je izmotal velik škorec, ki mu je vpil na uho: »Bedak si! Bedak si!« A bila so le kolesa vlaka, ki so tolkla: »Pozabljivec! Pozabljivec!«